

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 3 i Lov Nr. 314 af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger bestemtes det med Hensyn til Indholdet af den Overenskomst, der ifølge Loven vilde være at afslutte mellem Staten og Nationalbanken, at Banken skulde opretholde en saadan Kurs for U. S. A. Dollars, at Kursen paa Københavns Børs ikke oversteg i Tiden indtil 1. Juli 1925 5,74, i Halvaaret indtil 1. Januar 1926 5,60, i Halvaaret indtil 1. Juli 1926 5,46 og i Halvaaret indtil 1. Januar 1927 5,32.

Den ved Loven tilsigtede Stigning i den danske Kronens Værdi er imidlertid foregaaet væsentlig hurtigere end i Loven forudsat, saaledes at Kronens Kurs i den senere Tid har bevæget sig omkring en Guldværdi af ca. 90 Øre.

Som det fremgaar af de som Bilag til Lovforslaget optrykte fra Erhvervsorganisationer og Banker m. fl. indhentede Erklæringer, er det et almindeligt næret Ønske, at den saaledes stedfundne Stigning i den danske Kronens internationale Værdi ikke paany maa gaa tabt, ligesom der — tilrods for de Vanskeligheder for Erhvervslivet, der maa befrygtes at ville være forbundet hermed — er ganske overvejende Stemning for en Genoprettelse af Pariteten indenfor en overskuelig Fremtid. Nationalbanken, med hvilken der er forhandlet om Spørgsmaalet, tiltræder det fornævnte Standpunkt og er villig til at opretholde en Mindstekurs for den danske Krone, der svarer til en Guldværdi for denne af henved 90 Øre, ligesom Banken er indforstaaet med Ønskeligheden af at holde Kurssvingningerne indenfor saa snævre Grænser som muligt.

Under disse Omstændigheder er det fundet rigtigt at ændre de i Loven af 20. December 1924 angivne Kurser for U. S. A. Dollars, saaledes at Højestekursen for U. S. A. Dollars indtil Udløbet af den for Valutaordningen gældende Tidsfrist fastsættes til 4,20, svarende til en Guldværdi for den

danske Krone af $88\frac{3}{4}$ Øre. Ligesom ved Loven af 20. December 1924 er der en begrænset Adgang til at dispensere herfra, idet Grænsen for saadan Dispensation sættes til 4,35 svarende til en Guldværdi for den danske Krone af $85\frac{3}{4}$ Øre.

For at der vedblivende kan staa de til Gennemførelsen af denne Valutapolitik fornødne Beholdninger til Raadighed foreslaas det, at en Del af den i Henhold til Lov Nr. 432 af 16. November 1923 oprettede Kursegaliseringssfond, der nu staaar overfor sit Ophør, fornyes ved Optagelse af en Kredit paa indtil 3 Mill. £, som undergives Regler svarende til de for den tidligere optagne Dollars-Kredit gældende.

Ligesom Kursegaliseringssfondens Midler hidtil har staaet til Nationalbankens Raadighed, er det Tanken, at den fornævnte Del af Kreditten bør stilles til Bankens Raadighed som en ny Egaliseringsfond, der i Overensstemmelse med Lovens Formaal kan benyttes af Banken i Henhold til nærmere, af Valutaudvalget godkendte Regler.

For eventuelle Tab hidrørende fra den ændrede Valutaordning m. v. faar Staten Refusionsret hos Nationalbanken indenfor 4 Aars Nettooverskud.

Den mellem Staten og Nationalbanken indgaaede Valuta-Overenskomst vil være at ændre i Overensstemmelse med de angivne Ændringer i Loven om Valutaforanstaltninger.

I Overensstemmelse med den blandt Bilagene optrykte Erklæring fra Valutacentralens Bestyrelse foreslaas det derhos, at ændre § 8, 1. Stykke, i Loven om Valutaforanstaltninger, saaledes at de i Loven af 29. Marts 1924 om Oprettelse af en Valutacentral med senere Ændringer indeholdte Bestemmelser om Begrænsning af Valutahandelen ved kgl. Anordning kan ophæves, for saa vidt Forholdenes Udvikling maatte gøre dette ønskeligt.